

и той на здраво вече мисли за царската корона: тръси вече върни приятели и преданни другари между велможитъ (сѣмѣ се). Сиромахътъ! той мисли, че на тойзи свѣтъ има върни приятели и преданни другари... Глупавъ си, Иванко, глупавъ! Върни другари! върни и преданни! — празни хорати!... Голѣмецъ ли си, богатъ ли си, ползовашъ ли се съ царскитъ милости, — всѣкой ти е приятель и не само върень, ами и най-подмилквачъ, услужливъ; но изпаднешъ ли въ злочестина, знай, че нѣмашъ приятели, че всичкитъ ти сѣ врагове, и зли врагове... (свиваштицъ рамена усмихва се) Такъвъ е свѣтътъ!... Но ти не бой се, Иванко! ти ште постигнешъ онова, което така много желаешъ. Не бой се, азъ сѣмъ съ тебе (сѣмѣ се, разтрива рѣцѣ и клати глава). Тудорке! Тудорко!... я гледай, тя не се обажда, (бърка изъ книгитъ) да не се е пакъ разсърдила за нѣшто? А! това е важното (показва написана книга, земва и другата, што ѣ пишеше по-напредъ, и ги сравнява. Много ухилень) Я гледай, я гледай... Добръ! добръ е... да ги скриеме, че ште потрѣбать (скрива ги). Тудорке! (поуслушва се) Охъ! да идъ да ѣ видѣжъ, какво прави. (утива).

ЕВЛЕНИЕ 2.

ТУДОРКА САМА.

Тудорка (влиза сѣрдито и сѣрдито хвърга на страна горнята си дреха).

Ний съ свойтъ мѣдрования всичко ште изгубимъ... (сѣрдито се разхожда; поспирва се) Така! тя не можя да скрие, тя се разтрепѣра, като чу, че азъ обичамъ Иванка... Тя е готова да даде за него и душата си... (сѣрдито начева пакъ да се разхожда; поспирва се) Ами, ако Иванку... Не! той либи мене, той толкосъ пѣти ми го е казвалъ. Но, азъ не сѣмъ царкиня. Мария, тя е царкиня, царска дѣштеря. Кой не би пожелалъ да стане царски зетъ? И не ште ли бѣде по-лесно на царски зетъ да достигне и на по-гольмо? (пострѣсва се) Но тогава... (клати злобно глава и заплашва съ рѣка. Мисли). Глупава азъ! послушахъ татка и по-вече ѣ разпалихъ любовта къмъ Иванка... И каква полза сега зарадъ насъ? Мария много обича Иванка. Ами ако тя зарадъ него пожертвува и татка си, — тогава какво штъ правѣжъ азъ? Дѣ оставатъ тогава моитъ сладки надѣжди за царската корона? Колко сѣмъ злочеста!... Ама, — сѣ този